

negativt beskyttet, med Tilføjelse af den Forklaring, som han saaledes gav. Ved negativ Beskyttelse, som der ogsaa var Tale om ved 2den Behandling ved visse Industrier, forstaas der jo, at det færdige Produkt indgaar todfrit i Landet, medens den paagældende Industri i Landet er nødsaget til at betale Told af de Frembringelsesmidler eller en Del af dem, som benyttes til Produktionen; der er i saa Henseende nævnt Cementindustrien, Skibbyggeriet og ganske særlig Margarinefabrikationen, om hvilken det jo er oplyst, at den ikke benytter en Olie, som den selv vælger, men en Olie, som det er paabudt den at benytte i Henhold til den gældende Lov, og at den deraf betaler en Told af 250,000 Kr. om Aaret paa samme Tid, som den færdige Margarine indgaar todfrit og fremdeles foreslaas at skulle indgaa todfrit. Det er en negativ Beskyttelse. Men hvorledes en Landbruger kan blive negativt todbeskyttet, fordi han ligesom alle vi andre skal betale sine Klæder og visse Genstande, som høre til hans Husholdning, og hvoraf nogle ere todbeskyttede, det er mig en fuldstændig Gaade. Jeg kan i hvert Fald saa ikke se rettere, end at jeg selv saa ogsaa er negativt todbeskyttet og den højterede Minister ogsaa og selve de Fabrikanter, som ere todbeskyttede; naar de skulle købe deres Klæder eller andre todbelagte Varer, ere de jo ogsaa negativt beskyttede. Derimod er det jo meget rigtigt, at vort Landbrug ikke i nogen større Grad er todbeskyttet — den negative Toldbeskyttelse benægter jeg altsaa ganske. Det er jo ikke mange Landbrugs-Positioner paa vor Toldlov, som have været og fremdeles skulle være belagte med Indførselstold; dog er der nogle: der er Cikorie, der er Humle, der er Ost og Vildt og Træ; jeg nævner ikke den Beskyttelse, der har været talt om her i Dag, nemlig paa Sukkerroedyrkingen. Det er jo ikke saa mange Positioner, og de ere heller ikke overmaade store; og om forskellige af dem kan det gøres gældende, som det er blevet gjort gældende af og til, at de ogsaa kunne opfattes som repræsenterende en Told paa Luksusgenstande. Jeg skal derfor ikke indvende noget imod, at Toldbeskyttelsen jo ikke er stor; men den er saa stor, som man ønsker den og til Dato har ønsket den blandt et Flertal af Landbrugets Medlemmer; der er nok en hel Del, som ønsker, at den skulde være større, men der er jo ikke nogen Grund til fra anden Side at foreslaa en Beskyttelse for Landbruget,

som dette ikke selv ønsker eller i alt Fald endnu ikke ønsker. — Men, mine Herrer, det er jo dog paa den anden Side givet, at man gennem Lovgivningen paa anden Maade kan hjælpe et Erhverv end gennem Toldbeskyttelse, ja endogsaa hjælpe og beskytte paa en mere effektiv Maade, end det kan gøres ved Toldbeskyttelse. Ved direkte Tilskud fra Statskassen, ved Love, som paalægge Byrder for andre Erhverv, men fritage et bestemt Erhverv, eller ved en Lovgivning, som sigter til Foranstaltninger, der maa siges at være i ganske særlig Favør af et eller andet Erhverv i Landet, kan man ogsaa støtte det. Og jeg mener, at vort Landbrug er meget stærkt positivt beskyttet i saa Henseende og vel at mærke under Samstemning og Tilslutning fra alle, ogsaa Byerhvervenes Repræsentanter.

Naar jeg tager Finansloven til en Begyndelse, har jeg paa Landbrugsministeriets Budget paa §§ 18 og 26 Bevillinger til et Beløb af $4\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Naar jeg fra disse $4\frac{1}{4}$ Mill. trækker Ministeriets Bestyrelse og Udgifter til Hedeplantning, Sandflugtsdæmpning, Kystfredning, Matrikelvæsenet og forskellige Bevillinger til Havundersøgelser til et Beløb af tilsammen $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr. og yderligere, uden at jeg nærmere skal komme ind paa at begrunde det, hvilket jeg maaske ikke behøver, trækker alt det fra, som bevilges til Undervisningsanstalter, Landbohøjskolen og Landbrugs-skoler, i alt til et Beløb af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., bliver der tilbage $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som ere rene Landbrugsbevillinger paa ca. 60 forskellige Poster.

Der har ikke i den Tid, jeg har siddet i Rigsdagen, været rejst Indvendinger fra dem, der repræsenterer Ikke-Landbrugere, imod disse Bevillingers Størrelse eller Beskaffenhed. Der har kun været et stille Smil, lidt Forundring over en og anden af de Bevillinger, som dér ere givne. Jeg selv har f. Eks. syntes, at det var ejendommeligt at bevilge Penge til en Konsulent, som kunde lære dem at lægge i Kakkelloven i Mejerierne, eller Penge til at lære Pigerne at malke, hvilket jeg mente dog var en Industri, der havde været drevet i saa mange Aar i Danmark, at man skulde tro, man havde lært det.

Men der er ikke kommet nogen som helst Udtalelser af Misbilligelse i den Henseende, man har bevilget det, fordi vi alle sammen sætte saa megen Pris paa og holde saa meget af Landbruget og lægge saa overordentlig stor Vægt paa dets Ønsker. Det er altsaa 2,500,000 Kr., som ved